

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/72/2014
Identifikačné číslo spisu:	4410010152
Dátum vydania rozhodnutia:	11.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4410010152.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. mája 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Viliam Dohňanského, v trestnej veci proti obvinenému X. Z. a spol., pre prečin sprenevery spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 213 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného X. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. apríla 2012, sp. zn. 4 To 24/2012, podaného prostredníctvom obhajkyne Mgr. Anny Kohajdovej, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného X. Z. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Zámky v poradí druhým rozsudkom (po zrušení prvého rozsudku krajským súdom) z 22. septembra 2011, sp. zn. 1 T 45/2010, uznal obvineného X. Z. vinným v bode 2/ zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., v bode 3/ z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., a v bode 4/ z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bode 2/

dňa 22.08.2009 v meste B. bez súhlasu obžalovaného Q. Q. ako vodič používal osobné motorové vozidlo zn. B. EČ : S., ktoré malo hodnotu 4 500 Eur a ktoré mal obžalovaný Q. Q. zapožičané od spoločnosti H. S., a toto používal až do 27.08.2009, kedy toto motorové vozidlo bolo nájdené v obci B., pričom toto motorové vozidlo viedol už 21.08.2009 napriek tomu, že právoplatným rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Nových Zámkoch č. p. ORP-P-2033/DI-B-2008 zo dňa 10.09.2008 mu bol podľa § 22 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. z 28.08.1990 o priestupkoch uložený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov a právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21 T 43/09 zo dňa 27.03.2009 mu bol podľa § 61 ods. 1 Tr. por. s použitím § 353 ods. 2 písm. b/ Tr. por. uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov,

v bode 3/

dňa 07.06.2009 v meste Nové Zámky uzavrel s prenajímateľskou firmou Y. nájomnú zmluvu o prenájme motorového vozidla a po podpísaní dodatku k nájomnej zmluve dňa 09.06.2009 prevzal na dobu do 11.06.2009 motorové vozidlo zn. B. EČ : O., v hodnote podľa odborného vyjadrenia 2 900 Eur, ktorého vlastníkom bola firma K., pričom sa predstavil ako H. E. a na toto meno predložil občiansky a vodičský preukaz a nájomnú zmluvu a dodatok k nej uvedeným menom podpísal, motorové vozidlo nevrátil, s motorovým vozidlom ako vodič jazdil a toto mu bolo pri náhodnej policajnej kontrole odňaté 05.07.2009, pričom uvedené vozidlo napriek tomu, že právoplatným rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Nových Zámkoch č. p. ORP-P-2033/DI-B-2008 zo dňa 10.09.2008 mu bol podľa § 22 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. z 28.08.1990 o priestupkoch uložený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá po dobu 12 mesiacov a právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21 T 43/09 zo dňa 27.03.2009 mu bol podľa § 61 ods. 1 Tr. por. s použitím § 353 ods. 2 písm. b/ Tr. por. uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov,

v bode 4/

dňa 05.08.2009 v čase o 10.45 h pred rodinným domom číslo XX na ulici B. v B., okres K. G., po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol A. O. tým spôsobom, že ju otvorenou dlaňou udel do tváre a následne ju opakovane udel do oblasti krku a tváre, pričom keď si poškodená rukami bránila hlavu, obžalovaný ju zasiahol do pravej ruky, čím jej spôsobil zranenie, a to odlomenie spodiny základného článku palca pravej ruky a stav po vyklbení základné článku palca pravej ruky s dobou liečenia a práceneschopnosti podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva - odvetvie súdneho lekárstva v trvaní najmenej 4 týždne.

Spoluobvinený Q. Q. bol uznaný vinným v bode 1/ z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 21.08.2009 v meste S. ako nájomca uzavrel s poškodenou prenajímateľskou spoločnosťou H., S. zmluvu o prenájme osobného motorového vozidla zn. B. EČ : S., ktoré malo hodnotu 4 500 Eur do 24. augusta 2009, toto bez súhlasu prenajímateľskej spoločnosti poskytol X. Z., vozidlo po uplynutí dohodnutej doby na prenájom nevrátil, vozidlo bolo nájdené po vyhlásení pátrania políciou 27. augusta 2009 v obci B..

Obvinenému X. Z. súd podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák. s prihliadnutím na priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ a m/ Tr. zák. uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní tri roky s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. trest vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol tomuto obvinenému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu tri roky a bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2 T 246/09, ktorý bol vydaný 22. februára 2010 a ktorý nadobudol právoplatnosť 10. marca 2010, rovnako ako všetky ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce.

X. Z. bol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazaný na náhradu škody poškodenej F., IČO : XX XXX XXX, vo výške 720 Eur a poškodenej P., IČO : XX XXX XXX, vo výške 47,85 Eur. Poškodenú A. O. súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolania obvineného X. Z. Krajský súd v Nitre rozsudkom z 26. apríla 2012, sp. zn. 4 To 24/2012, rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil vo výroku o treste podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného X. Z. odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov a deväť mesiacov podľa § 221 ods. 2 s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom

stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. X. Z. uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na jeden rok a štyri mesiace.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený X. Z. prostredníctvom obhajkyne dovolanie (doplnené podaním z 8. októbra 2014), uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. e/, písm. f/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por., s odôvodnením, že vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V bližšom odôvodnení dovolania obvinený v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. namietal, že súd sa nezaoberal skutočnosťou, že poverený príslušník PZ Šurany je priateľom syna poškodenej, a teda bol vo veci zaujatý, čím ovplyvnil celé vyšetrovanie. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. f/ Tr. por. uviedol, že v bode 2/ skutkovej vety rozsudku nebol daný súhlas poškodenej s trestným stíhaním, a k nezákonne vykonaným dôkazom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.) uviedol, že spoluobvinený Q. Q., ktorý voči nemu vypovedal, trpí schizofréniou a súd nenariadil vyšetrenie jeho duševného stavu a bez ďalšieho vychádzal z jeho tvrdení. K veci sa mal podľa neho vyjadriť znalec z odboru psychiatrie. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. súdu vytýkal nedostatočne zistené okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku v bode 4/, pretože súd nepredvolal a nevypočul hliadku polície, ktorá bola na miesto činu privolaná a ktorá by podľa jeho názoru vedela riadne objasniť okolnosti prípadu.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého i druhého stupňa a aby vec vrátil prokurátorovi.

Rovnopis dovolania obvineného bol v zmysle § 376 Tr. por. doručený na vyjadrenie prokurátorovi a poškodnému.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky vo svojich písomných vyjadreniach k dovolaniu a jeho doplneniu uviedol, že namietané dovolacie dôvody neboli v tomto konaní naplnené, a navrhol dovolanie zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Tr. por. Vyjadrenia prokurátora boli doručené dovolateľovi a jeho obhajkyňi.

Poškodení sa k dovolaniu ani doplneniu dovolania písomne nevyjadrili.

Dovolateľ ani jeho obhajkyňa sa k vyjadreniu prokurátora písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) po preskúmaní veci zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 a § 373 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ ani písm. f/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že dovolanie podané obvineným X. Z. nie je dôvodné, a to z nasledujúcich dôvodov :

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. je daný vtedy, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý nebol vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, hoci vylúčený mal byť. Predpokladom pre vylúčenie je v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por.

skutočnosť, že u orgánu činného v trestnom konaní, prísediaceho alebo sudcu možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti pre ich pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Dôvodom na vylúčenie je aj činnosť týchto subjektov v inej pozícii v prejednávanej veci, prípadne na orgáne vyššieho stupňa (§ 31 ods. 2 a 3 Tr. por.).

Dovolateľ namietal, že v prejednávanej veci bol poverený príslušník PZ Šurany vylúčený z úkonov trestného konania z dôvodu, že bol priateľom syna poškodenej. Túto svoju námietku však bližšie nekonkretizoval - neuviedol meno namietanej osoby ani meno poškodenej, resp. konkrétny skutok, ktorého sa uvedená námietka týkala, napriek tomu, že bol cestou obhajkyne na odstránenie obsahových nedostatkov dovolania vyzvaný okresným súdom už 30. júla 2014 a na ich odstránenie mal dostatok času. Dovolací súd preto preskúmal uvedenú námietku v rozsahu, v akom bola dovolateľom obsahovo vymedzená, a dospel k záveru, že z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali pravdivosti tvrdenia obvineného, teda existencii dôvodov pre vylúčenie orgánov činných v trestnom konaní z úkonov trestného konania pre ich pomer k prejednávanej veci alebo k stranám. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. preto nebol naplnený. Napokon takáto námietka nebola žiadnou zo strán vrátane dovolateľa vznesená ani v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom.

Nad rámec dovolacieho prieskumu s poukazom na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. f/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že tento rovnako nebol naplnený, pretože na trestné stíhanie obvineného v bode 2/ skutkovej vety rozsudku nebol potrebný súhlas poškodenej.

Poškodenou prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. spáchaného obvineným X. Z. bola spoločnosť H., so sídlom v S., IČO : XX XXX XXX. Jediným konateľom (a zároveň spoločníkom) tejto spoločnosti od jej vzniku bol Y., ktorý nie je k obvinenému vo vzťahu predpokladaným ustanovením § 211 ods. 1 Tr. por., t. j. nie je osobou, voči ktorej by mal ako svedok právo odprieť výpoveď podľa § 130 Tr. por. Napriek zaradeniu trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla do kategórie trestných činov, pre ktorých stíhanie je potrebný súhlas poškodeného, sa preto v tomto prípade súhlas poškodenej spoločnosti nevyžadoval a trestné stíhanie bolo vykonané v súlade so zákonom.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách. Prvou je vyhľadávanie dôkazov, druhou ich zabezpečenie, treťou ich vykonávanie a poslednou etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona [§ 119 ods. 2 (veta prvá) Tr. por.]. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. sa týka predovšetkým tretej etapy dokazovania, t. j. vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania (vyhľadávanie a zabezpečovanie), lebo dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou s výnimkou prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila (§ 119 ods. 4 Tr. por.), nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci.

Z obsahového vymedzenia uvedeného dovolacieho dôvodu zo strany dovolateľa vyplýva, že nenamietala zákonnosť dôkazov vykonaných pred súdom, ale skutočnosť, že spoluobvinený Q. Q. nebol podrobený vyšetreniu duševného stavu, ktorý mal podstatný vplyv na vierohodnosť jeho výpovede usvedčujúcej dovolateľa. Posudzovanie vierohodnosti výpovedí však spadá pod hodnotenie vykonaných dôkazov, ktorého preskúmavanie nepatrí do kompetencie dovolacieho súdu ani v rámci tohto, ani v rámci iného dovolacieho dôvodu.

Dovolací súd podotýka, že vyšetrenie duševného stavu obvineného je možné len v odôvodnených

případoch za účelom posúdenia jeho (ne)príčetnosti ako okolnosti podmienajúcej vylúčenie trestnej zodpovednosti za spáchaný trestný čin, existujúcej v čase spáchania činu. Uvedený postup orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu je fakultatívny, to znamená, že je na výlučnom zvážení konajúceho orgánu, či dôvody pre uvedený postup existujú, resp. či dosahujú stupeň príslušnej závažnosti, a to na základe indícií vyplývajúcich z jednotlivých okolností prípadu. V prejednávanej veci orgány činné v trestnom konaní ani súdy nižšieho stupňa rozhodujúce vo veci nepovažovali za potrebné aplikovať tento inštitút, s čím sa dovolací súd stotožňuje, nakoľko z obsahu spisového materiálu nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali potrebe vykonať vyšetrovanie duševného stavu Q. Q. v procesnom postavení obvineného. Navyše treba uviesť, že výpoveď Q. Q. nebola jediným usvedčujúcim dôkazom proti obvinenému X. Z. v tomto konaní.

Obvinený namietal aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom tento dovolací dôvod obsahovo vymedzil s poukazom na nevykonanie dôkazu výsluchom hliadky PZ privolanej na miesto činu vo vzťahu ku skutku pod bodom 4/.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku a použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia je pochybenie súdu pri aplikácii práva na skutok, ktorý bol zistený a v potrebnom rozsahu objasnený, a to v takej intenzite, že to zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (a contrario § 371 ods. 5 Tr. por.). O nesprávnu právnú aplikáciu práva ide najmä vtedy, ak bol skutok v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin v tomto prípade nešlo, alebo ak išlo o iný trestný čin, než ten, ktorý sa nachádza v právnej vete napadnutého rozhodnutia, teda ak skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný (podradený) pod nesprávnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom takáto nesprávna subsumpcia bola v neprospech obvineného (teda spravidla pôjde o prísnejšie trestnú skutkovú podstatu). V tejto súvislosti však treba podotknúť, že dovolací súd pri preskúvaní uvedeného dovolacieho dôvodu nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, čo je explicitne vyjadrené i v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou Tr. por. Zabezpečiť správnosť a úplnosť skutkových zistení a následne ustáliť skutok je vecou súdu prvého, prípadne druhého stupňa a dovolací súd už nie je oprávnený zistený skutok skúmať ani prehodnocovať, ale musí ho ako správny prezumovať a vychádzať z neho. Rovnako to platí o hodnotení dôkazov vykonaných súdmi nižšieho stupňa, ktoré sú predpokladom pre ustálenie skutkových záverov. Uvedené vyplýva predovšetkým z charakteru dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý je určený k náprave výslovne zákonom uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť skutočne len výnimočným prelomom do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejavy stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte.

Z podstaty dovolateľom tvrdených námietok vyplýva, že smerujú proti správnosti a úplnosti zisteného skutku a rozsahu vykonaného dokazovania, preskúvanie ktorých je v zmysle uvedeného dovolacím súdom neprípustné. Dovolací súd po preskúvaní veci navyše nezistil v rozhodnutiach súdov nižších stupňov také pochybenia, ktoré by znamenali naplnenie dôvodov dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia. Z vymedzenia skutkov tak, ako boli ustálené súdom prvého stupňa, je jednoznačné, že sú trestným činom a že obvinený naplnil ich skutkové podstaty tak, ako sú vymedzené v Trestnom zákone, teda k nesprávnej aplikácii práva zo strany súdu nedošlo, čo napokon pri preskúvaní prvostupňového rozhodnutia skonštatoval aj odvolací súd. Rozhodnutie súdu prvého stupňa i súdu odvolacieho sú v tomto zmysle plne v súlade so zákonom.

Postačujúci bol aj rozsah dokazovania, keď vina obvineného v bode 4/ skutkovej vety rozsudku bola jednoznačne preukázaná vykonanými dôkazmi, najmä výpoveďou samotnej poškodenej A. O., lekáorskými správami a znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva ozrejmujuúcim vznik, charakter a následky zranení poškodenej. V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že súd čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne

významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (*argumenta ponderantur, non numerantur*). Rovnako súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany na doplnenie dokazovania.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného X. Z. nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.